

Draga Zemlja

Draga Zemlja,
zelo mi je težko, ko gledam,
kako ravnamo s teboj.

Verjetno se zelo slabo počutiš.
Vsa si umazana in izčrpana.

Vsak dan nas opozoriš,
da si bolna in da kmalu znoriš.

Trudim se zelo paziti nate,
vendar sam nisem dovolj.

Vedno več je ljudi, ki si želi,
da tvoja lepota zažari.

Vem pa, če bo tebi dobro,
bo dobro tudi nam na Zemlji.

Skupaj lahko ustvarimo
boljši svet.

David Štumberger Jus, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Šola doma

Ko smo se šolali na daljavo ni bilo prijetno,
a zdaj smo spet v šoli.

Zelo sem vesela, da hodim v šolo in
da sem že v drugem razredu.

Žana Štok, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

Filip Ber, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek

Narava

Ker narava prav krasna je,
zelo zabavno je v njej igra-
ti se.

Delimo jo na štiri vrste,
prav vsaka ima svoje črte.

Pomlad je lep čas,
ampak poletje ga spravi na
trak.

Jesen takoj za tem pride,
zima jo z mrazom razbije.

Narava zelo posebna je,
ker vedno spreminja se.

Zelo počasi naprej se
premika, ni vredno,
da se zatika.

Narava veliko bitij vsebuje,
zato jo vsak občuduje.

Koristna prav za vse nas je,
pomaga delati prave
čudeže.

Nejc Muhič, 7. b
Mentorica: Sabina Mlinarič

Triglav

Triglav visok,
Triglav širok,
vzpenjaš iz slovenske se zemlje,
vsak se te želi osvojiti
na vrh tvoj veličasten priti.
Vrhovi tvoji trije države naše so ponos
pod njimi pa jezera, kristalno čista,
zelenomodro bistra.
V lepoti tej sreča te objame
začutiš spokojnost in radost te prevzame.

Planika, roža snežno bela,
na poti te pozdravi,
dimek, svišč in zvončica
ter triglavska roža,
ki po legendi te ozdravi.

Ko gledam tvoj vrh v daljavi,
mogočnost skal me preplavi.

A ko končno prispem na vrh,
poglet se mi odpre
kot da stojim na vrhu sveta
zavriskal bi,
da slišala bi me vsa
moja lepa Slovenija.

Tine Jakomini, 9. a
Mentorica: Lidija Verlek

Špela Založnik, 4. b
Mentorica: Renata Sužnik

Domovina – ena sama

Domovina je kakor pesem,
polna veselja in ljubezni,
včasih pa tudi malo bolezn.

Vsak svojo domovino ima,
vedno polna veselja je vsa.

Vsekakor je lepa,
vedno nasmejana,
ta naša domovina,
ena je sama.

Če pa te prizadene,
ne krivi za to mene.

Domovina je za vsakega
drugačna, ni pa nikoli
nobenemu strašna.

Odvisno je kakšno si jo
narediš, potruđi pa se,
da te radosti ne prespiš.

Domovina sporoča ti,
bodi brez skrbi,
saj sreča slej kot prej prileti.

Vsak pa naj zaveda se,
da je domovina naša
ena in edina mama.

Tia Šimenc, 7. b
Mentorica: Sabina Mlinarič

Reka Drava

Pri šoli moji ti stojiš,
lepoto svojo kažeš mi
in voda tvoja me pomirja,
na sanje moje me spominja.
Takrat se spomni reka Drava,
da sonce našo ta obdarja,
z račkami te je okrasila,
z belim snegom te shladila.
A podnevi jočeš ti,
saj nesnaga v tebi se nabira.

Počasi se že ti jeziš,
zato začneš naplavlјati.
Drava ti si prava lepotica,
da ostaneš zdrava ti,
poskrbeli bomo mi.

Marjanca Okretič Tomažič, 9. a
Mentorica: Lidija Verlek

Sara Žižek, 9.a: Poustvarjanje po umetniškem delu (detajl); Marko Pernhart, Bled, 1854

Mentorica: Sonja Pišek

Zemljino trpljenje

Vprašajmo se, kaj delamo,
ko počasi, brez milosti planet
uničujemo.

Naš planet, naša Zemlja trpi,
za vsak obrat, vsak dih se bori.

Z avtom v službo se zjutraj mudimo,
z letali v tople kraje letimo.

Iz bližnje tovarne se zgodaj kadi,
ko se modro nebo v črnó spremeni.

Če ne bomo nič naredili,
na tem področju kaj ukrenili,
s kolesom v šolo, tudi peš bi lahko,
ker drugače Zemlje več dolgo ne bo.

Vita Toplak, 9. b
Mentorica: Lia Apat

Maša Vinko, 8.a: Poustvarjanje po umetniškem delu;
Albert Sirk, Morje ob pečinah - Morsko obrežje, 1941
Mentorica: Sonja Pišek

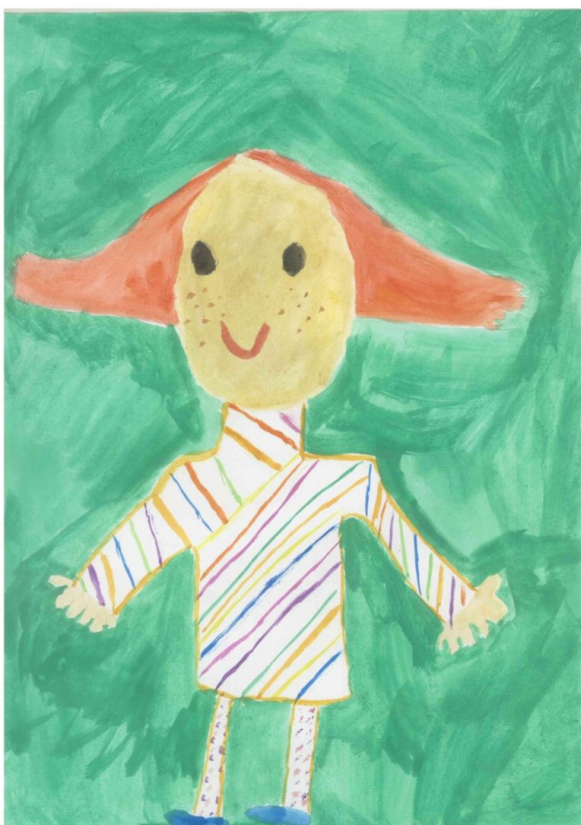
Korona pustovanje

Pust sem letos preživela ob računalniku in svojo masko predstavila sošolcem preko videoklica.

Ko je prišel pustni čas, sem se odločila, da se bom maskirala v žabo. Moja mami je kostum za žabo naredila sama leta 2015. Letos sem ga uporabila jaz.

Imela sem rozasto krilo, zelene nogavice, ki jim rečemo štramlje, zeleno dolgo majico. Preko zelene majice sem navlekla črno kratko majico, zelene rokavice v obliki žabjih nog, obroč z žabji mi očmi in zeleno našminkan obraz.

Na videoklicu me je krilo motilo in žgečkalo po nogah.

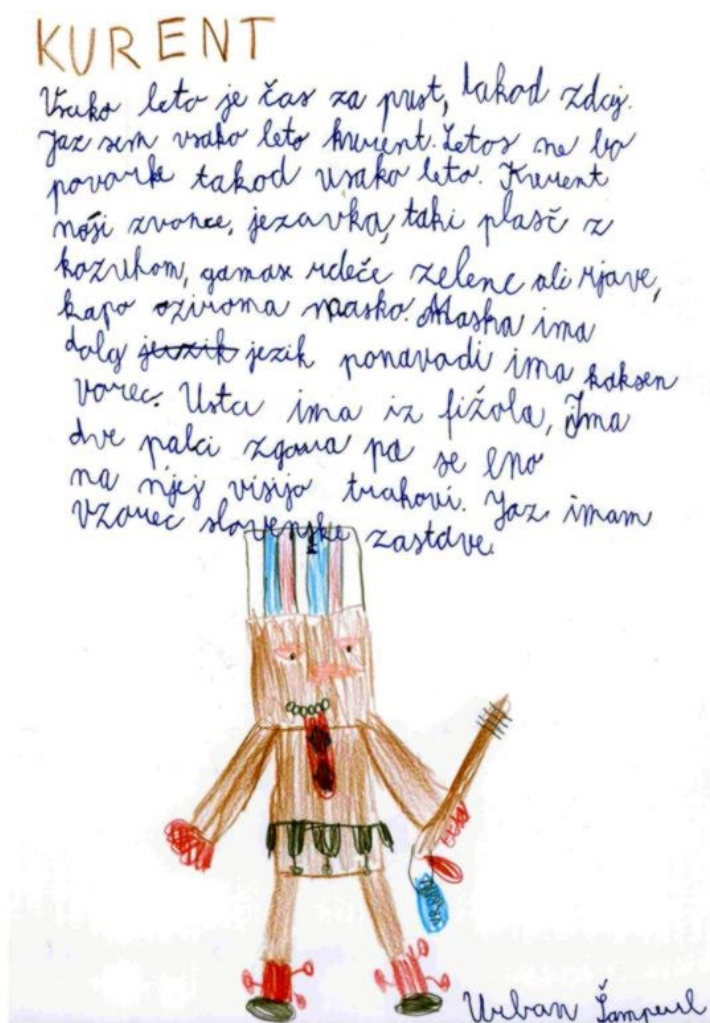
Ana Kocmut, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

Po videoklicu sem si umila obraz in se preoblekla ter začela delati nalogo.

Po končani nalogi sem se ponovno namaskirala v žabo in šla na sprehod z atijem v mesto. Zvečer sem bila malo utrujena in zadovoljna.

Zelo sem se zabavala, čeprav je bil letošnji pust zelo drugačen.

Zoja Ortl, 5. a
Mentorica: Irena Golob

Urban Šamperl, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Pust je tu

RUSE HODIJO OKROG IN
REČEJO,

IMATE KAJ ZA PUSTA HRUSTA.

KURENTI SKAČEJO IN SE
VESELIJO,

MI PA RADI JEMO KROFE.

VSI SE VESELIMO
PIKAPOLONIC,

HUDIČKOV, VITEZOV, POKAČOV
IN VSEH MAŠKAR.

Zara Držaj, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnshek

Miha in njegova kurentija

Miha je bil deček, ki si je močno želel biti kurent. Ker so bili revni, mu starši niso mogli kupiti kurentije.

Imeli so veliko kmetijo z veliko živalmi. Miha je na kmetiji rad pomagal. Ker so imeli tudi krave, ki dajejo mleko, se je Miha spomnil, da bi lahko delal sir in ga prodajal. Tako bi si zaslužil denar in bi si lahko kupil kurentijo. Mami je povedal za idejo in jo prosil, če bi mu pomagala delati sir. Mama je bila ideje vesela in mu je z veseljem pomagala.

Miha je vsak dan hodil na tržnico prodajat sir in mleko. Prodaja mu je šla odlično in vedno je prodal vse.

Čez en mesec je zaslužil dovolj, da si je lahko kupil kurentijo. Bil je presrečen, ker se mu je izpolnila njegova velika želja.

Zahvalil se je mami za pomoč. Ponosno je skakal po vasi in osrečeval ljudi.

Nikola Jeremić, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Melanija Levanič, 1. a
Mentorici; Dunja Stošič, Nina M. Godec

Sneg

Snežinke padajo z neba,
gremo delat sneženega moža.

Ko zunaj vidim sneg,
se zdi mi prelepo,
to je res prekrasno.

Strehe so bele,
to zame čudež je
in to še ni vse.

Na snegu se sankamo in se kotalimo,
kmalu že na topel čaj prihitimo.

Anej Horvat, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Zimsko popoldne – opis slike

Bil je prelep zimski dan. Prijatelji so se zmenili, da se gredo smučat.

Rok, Val in Jan so se dobili pri Valu, ter vsi skupaj odšli na bližnji breg. Na bregu je bilo zelo živahno. Otroci so se smučali, sankali, drsali in delali snežake. Rok, Val in Jan so tekmovali v smuku. Nenadoma se je zgodila nesreča. Jan je padel in si poškodoval nogo. Odnegli so ga domov. Doma je cela družina lepo skrbela za Jana.

Kljub nesreči so bili Rok, Val in Jan enotnega mnenja, da so preživeli čudovito zimsko popoldne.

Val Zamuda, 3. b
Mentorica: Breda Pisar

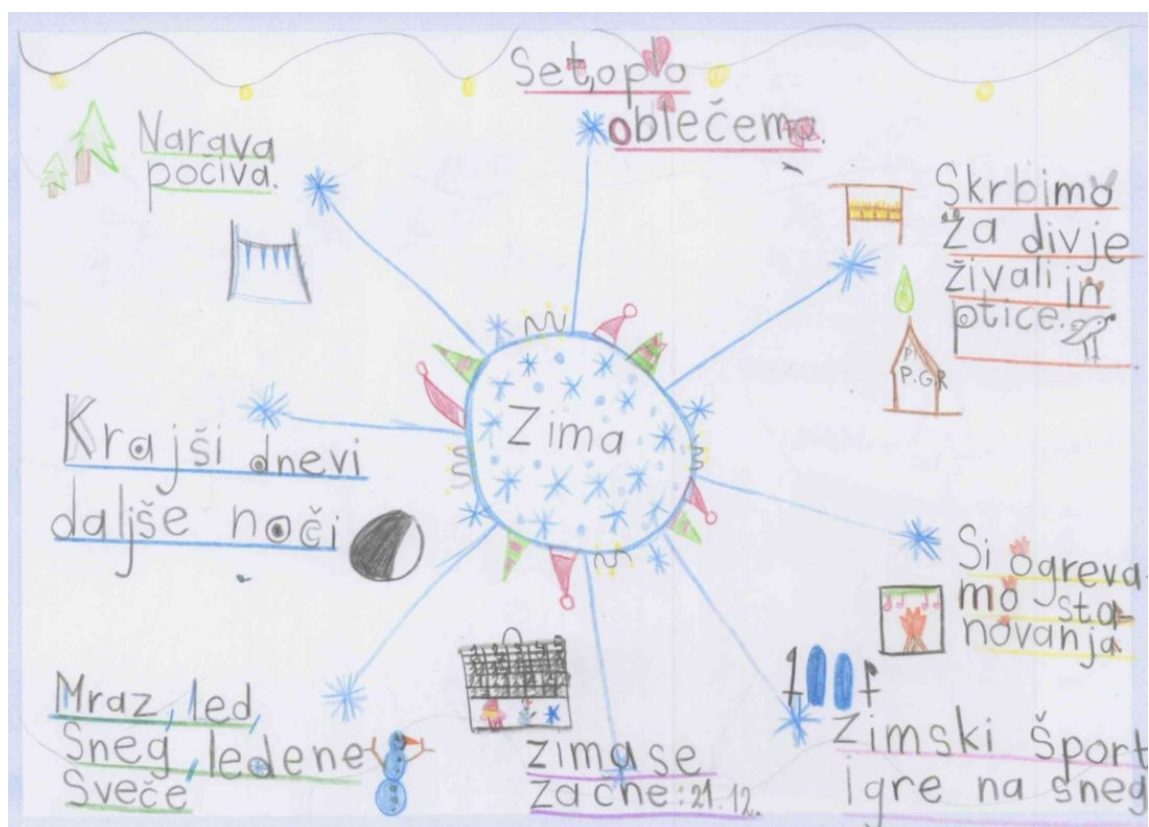

Zimski športni dan

Ponoči je zapadlo veliko snega. Učiteljica nam je naročila, da si moramo v šolo prinesiti oblačila za sneg. Po malici smo šli z učiteljico ven. Zunaj smo prvo tekali, nato smo si naredili kepe in tekmovali v metanju kep. Učiteljica je rekla, naj naredimo snežake. S sošolci smo naredili celo družino snežakov.

Neo Ducman, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Ana Šamperl, 1. a
Mentorici: Dunja Stošič, Nina G. Meško

Julija Berlič, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

Šolski dan 8.2.2021.

Četna noč je napadlo veliko snega.
Učiteljica je po računalništvu napisala
da moramo v šolo imeti kombinirano
Ko smo naslednji dan prišli v šolo
sno po malici šli ven. Najprej smo
tekli po snegu. Potem smo se
razgibali. Potem nas je učiteljica
razdelila v štiri skupine. Vsaka skupina
je delala snežake. Maja skupina je
naredila šest snežakov, otya,
mama, in štiri otroke.
Aljaž 3.A

Aljaž Držaj, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Med počitnicami

V četrtek zvečer je prišla po mene botra Klavdija. Ko sva se peljali k njej, sva med potjo srečali divjega zajca. Botra je pritisnila na zavoro. Tako naju je streslo, da se je jogurt na sedežu prevrnil, se skotalil nekam dol, da ga nisva našli.

Naslednji dan sva se s stricem Damjanom odpeljala na smučanje na Roglo. Ker se je dolga pot vlekla, sem si med potjo izmislila pesmico o paradajniku. "Jaz sem paradajz in živim u pašti, " sem pela glasno, da je slišal tudi moj boter. Veselo se mi je smejal. Potem sva spoto- ma šla še po bratranca Ninota.

Na smučanju na Rogli smo zelo uživali. Ves dan smo neutrudno smučali. Proti večeru smo se odpravili domov. Med potjo sva s stricem odložila Ninota, ker je imel trening. Ko sva prispela domov, smo se odločili, da bomo kartali. Dvakrat sem vse premagala.

Ura je bila polnoč, ko sem šla spat. Tako se je moj počitniški dan končal.

Neli Cafuta 5. a
Mentorica: Irena Golob

Naši snežaki!

Nekega dne je zapadla dosti snega. Nekega jutra me je zbudilo mami in rekla Urša zbudi se šola je! Taz sem ustala in odšla dol. Doli sem pojedla zajtrk in se preoblekla umila sem si zobe in si naredila frizuro. Mami me je odpeljala v šolo. Učiteljica je rekla gremo ven. Veni smo delali snežake. Taz sem delala snežaka s Lara in Ajdo nastal je lep snežak.

Urša Kaložnik 3.a

Mentorica: Silva Forštnarič

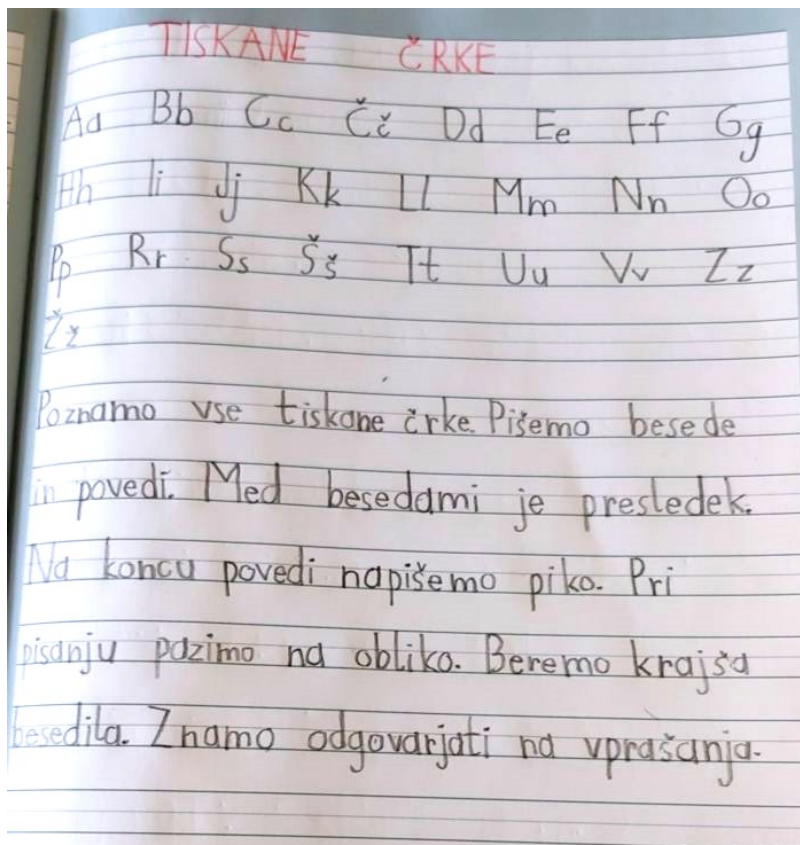
Lara Roškar, 4. b
Mentorica: Renata Sužnik

Kampiranje

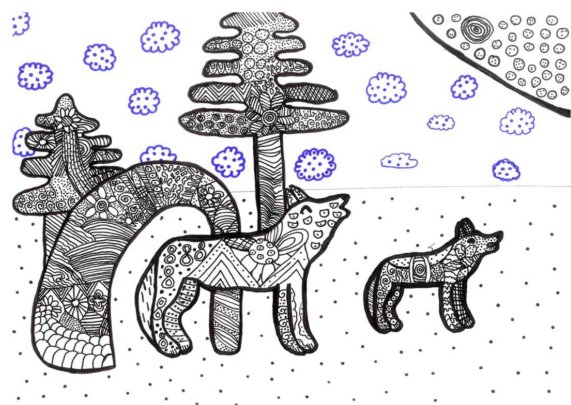
Zbudila sem se v poletno jutro. Pripravila sem se na odhod k zobozdravniku. Spremljal me je ati. Po zobozdravniku sva z atijem kupila krofe in odšla k Zarji. Pri Zarji sta že bili Špela in Kiara. Skupaj smo pojedle vsaka pol krofa. Zarja se je jezila, ker sem pojedla največjo polovico krofa. Po krofih smo sestavile šotor, se igra družabne igre in se špricale z vodo. Po prvem dnevu je Špela odšla domov. Z igranjem in špricanjem z vodo je minil še en dan.

Ponoči je bila nevihta. Dež nam je malo zmočil šotor. Med nevihto smo šle v hišo. Zjutraj smo obesile, kar je bilo mokro. Še en dan smo se zabavale in na koncu dneva sva šli s Kiara domov. Zarja se mi je mislila maščevati, ker sem ji pojedla največjo polovico krofa. Spoznala sem, da je najbolje kampirati v različnih vremenskih razmerah in s tistimi, ki jih dobro poznaš.

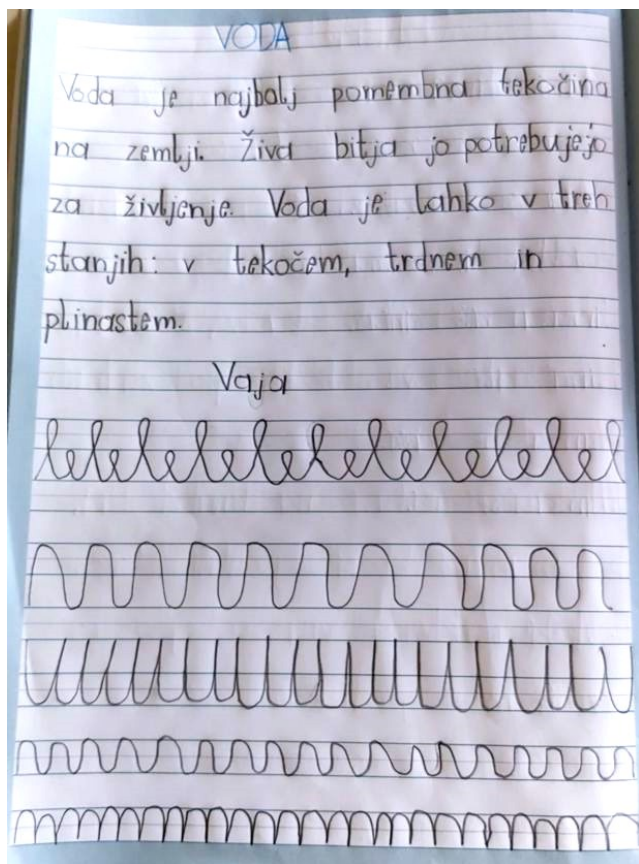
Katarina Strelec, 5. b
Mentorica: Marta Skrbinšek

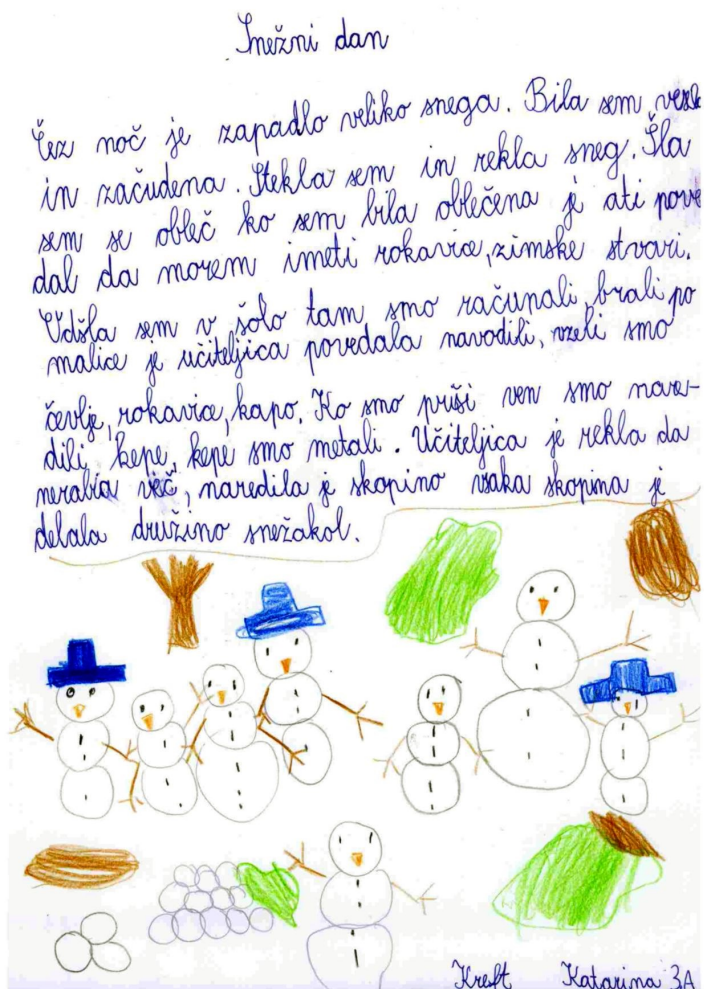
Jan Haložan, 2. a
 Mentorica: Sonja Plajnšek

Frida Dimovski, 4. a
 Mentorica: Karmen Plavec

Hana Denac, 2. a
 Mentorica: Sonja Plajnšek

Mentorica: Silva Forštnarič

Žirafa - opis živali

ZUNANJOST:

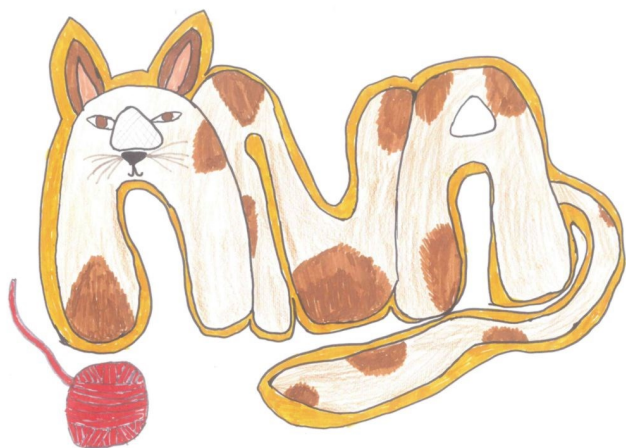
Žirafa je visoka do 5,5 metra. Samec redko meri 6 metrov. Žirafe imajo različne vzorce na kožuhu. Vse žirafe imajo na glavi dva poraščena rožička. Žirafji vrat je dolg v povprečju 1,8 metra in tehta 270 kilogramov. Tudi noge so dolge približno tako kot vrat. Žirafe v divjini živijo 25 let, v živalskih vrtovih pa še dlje.

BIVALIŠČE:

Njihovo življenjsko okolje je Afrika, razen puščave in pragozda. Živijo v bližini akacijevih gozdov.

PREHRANJEVANJE:

Na dan pojedjo več kot 30 kilogramov hrane, a ker z vsakim ugrizom pojedjo le nekaj listov, večino dneva jedo.

Ana Vindiš, 5. b
Mentorica: Marta Skrbinšek

RAZMNOŽEVANJE:

Žirafe se pariyo vse leto. Samica skoti enega mladiča, ki ga nosi 14 mesecev.

PLENILCI:

Žirafji največji plenilci so levi in krokodili.

UPORABNOST:

V živalskih vrtovih je zelo priljubljena.

ŽIVALSKA DRUŽINA:

Žirafa spada med skupino žiraf in tudi sesalcev.

Liza Berlič, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Matevž Križan, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

VAL

IMAM KUŽKA, IME MU JE VAL.

RADA GA IMAM IN ON MENE.

SKUPAJ HODIVA NA SPREHODE
IN SE IGRAVA.

VAL JE VELIKI KUŽA, STAR JE
10 LET. IMA DOLGO DLAKO,
KI JE ČRNE, RJAVE IN BELE BARVE.

NAJRAJE IMA PASJE BRIKETE,

ČE ČE JE PRIDEN DOBI TUDI

PRIBOLJŠEK, NAJRAJE PA IMA

SLADOLED. VAL JE MOJ ZLATI KUŽA,

RADA GA IMAM.

ANA KOCMUT 2.B

Mentorica: Irena Prelog

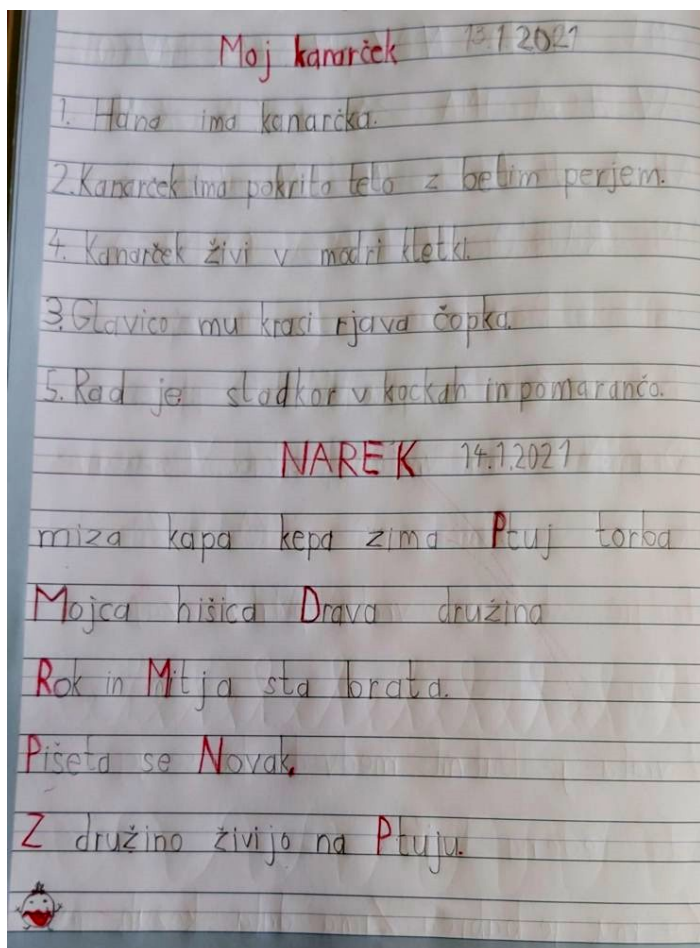
Klara Bedrač, 1. b

Mentorici: Nataša Vauda, Silva Ilc

Adelina Žuran, 2. a

Mentorica: Sonja Plajnšek

*Matic Biškup, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek*

Tramvaj

Ko tramvaj pripelje se,
nanj veselo vstopimo
in se v Ljubljano peljemo.

Skozi okno gledamo
in staro Ljubljano občudujemo.

Vsi veseli smo in pesmi
prepevamo, ker se
s tramvajem vozimo.

*Val Zamuda, Rožle Meglič, 3. b
Mentorica: Breda Pisar*

Rima

Rima je prima,
lahko je tudi zima,
ki veselo kima.

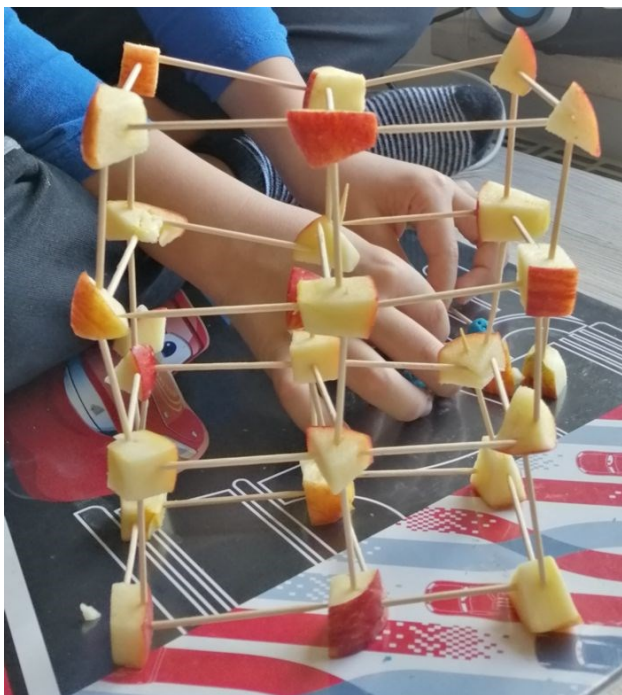
Rima je tudi pust,
krofov polnih ust.

Maškare vesele so pridrvele
ter pomladi mestu zaželele.

*Čarna Kuhar, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec*

*Katarina Šimenko, 2. b
Mentorica: Irena Prelog*

Anej Kocmut, 1. a
Mentorici: Dunja Stošič, Nina G. Meško

Avtobus

Z avtobusom se peljemo,
dobro voljo meljemo.

Šofer se kisko drži,
ker kričimo mi.

Prosi nas miru,
da bo potnikov več tu.

Blaž Jeza, 3. b
Mentorica: Breda Pisar

Moj kruhek

Vzamem malo moke
in še mleko, da bo delo bolj veselo.

Dodam še kvas in olje,
da testo bo boljše volje.

Malo še solim
in potem obliko
lepo iz testa dobim.

Dam ga v pečico,
da se speče,
in ob tem si zaželim
veliko sreče.

Ta moj kruh
je lep in hrusta
in že čaka lačna usta.

Zoja Ortl, 5. a
Mentorica: Irena Golob

Strpnost

Strpnost je gospa,
vedno rada čaka.

Če česa takoj ne dobi,
se sploh ne razjezi.

Ima pa tudi sestro,
ime ji je Nestrpnost.

Če česa hitro ne dobi,
takoj se razjezi.

To sta dve različni sestri,
ko se družita praznujeta.

Amadej Brin Ciglar, 4. b
Mentorica: Renata Sužnik

Mariam Tatyanko Živko, 6. a: Strpnost in nestrpnost
Mentorica: Sonja Pišek

Pesem

Prava pesem je danes bodrenje,
jutri že trpljenje.
Lahko je besnenje
in včasih kar vsakdanje življenje.

Ko je pesem prava,
je kakor most,
ki vodi do Drave,
kjer vidiš ta prave ptujске višave.

Prava pesem je pesem,
ki se rada bere
in srce pobere,
ko potuje na vrh Triglava
in na dno, kjer je lava.

Seveda pa je prava,
ko jo v srcu nosi tista,
ki je kot roža ista.

Tia Lana Lončarič, 7. b
Mentorica: Sabina Mlinarič

Neža Plajnšek, 3. a
Mentorica: Silva Foršnarič

Ljubezen

Ljubezen je lahko
kot bolezen,
lahko se počutiš,
kot da nisi trezen.

Ljubezen je zelo čudna stvar,
in včasih ti za nič
okoli tebe ni mar.

Ampak konec koncev je
ljubezen lepa stvar,
ker je pomembno,
da nam je za druge mar.

Ambrož Čič, 7. b
Mentorica: Sabina Mlinarič

Moja pesem

Danes tukaj pred mano si
in te gledam v oči.
Rad bi ti povedal le,
da ti si zame vse.

Moje svetlo sonce si,
ki polepša mi vse dni.
Moja svetla zvezda si,
ki vedno kaže mi poti.

Rad te imam in ni me sram,
povedati le to, kar znam.
Zato ti pišem pesem to,
da ti pri srcu bo toplo.

Matic Samec, 7. b
Mentorica: Sabina Mlinarič

Tim Gracer, 3. b
Mentorica: Breda Pisar

Veter

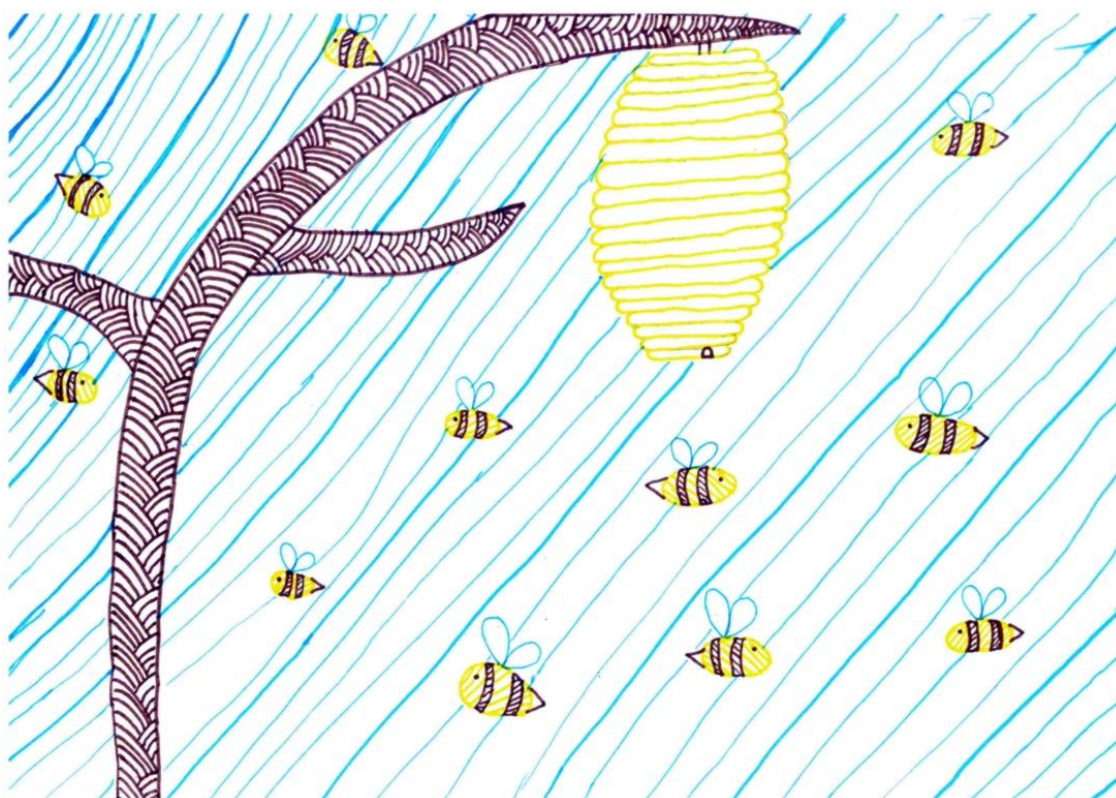
Veter piha zdaj in zdaj,
ne ustavi se nikdar.
Posluša ne in ne veruje,
poslušá le sebe, se drugih sramuje.

Kam vihar odnesel ga bo?
Daleč stran v nebo ali pa
med Luno svetlo,
v vesolje malo in zlato.

Kam sploh gre, če doma nima,
kje on počiva?
Sam in brez prijateljev okoli tava.

Včasih z nami se igra,
a mi kot nič, preziramo ga.
Včasih skuštra na glavi nam vsak las,
a to počne, ker želi razveseliti nas.

Evita Perko, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

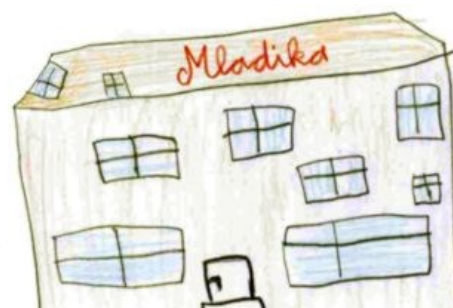
Maša Kosec, 4. b
Mentorica: Renata Sužnik

Josia Daniel Bender, 8. b: Poustvarjanje po umetniškem delu (detajl); Ivana Kobilca, Kofetarica, 1888
Mentorica: Sonja Pišek

Mladika

Umovna iola Mladika je najstarejša iola na
Plaju. Zelo je velika in do njej teče reka Drava.
Blizu Mladike sta dva parka, leseni in
čelverniški. V njej je veliko zanimivih stvari in
različnih kroškov. Blizu je tudi košarkarsko igrišče
in stadion. V mansardi so 1.2.3. in 4. nadstropje, višji
nadstropji so pa v 1. in 2. nadstropju. Mladika ima
svojo himno ki mi je zelo všeč. Ta iola ima klet, kjer
jemo, 1. in 2. nadstropje in mansardo. Tima tudi
knjižnico in učilnico na prostem.
Pridite se vi pogledajte koliko stvari ima in koliko
učilnic.

Ema Kafel, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

HIŠNI LJUBLJENČEK

Med počitnicami sem bila pri babici, ki ima lepega mucka po imenu Taček. Taček rad skače na police. Tudi jaz sem imela dve zlati ribici v lepem akvariju. Žal ju nimam več. Zdaj nimam doma nobene živali. Če bi lahko imela kakšno žival, si želim kužka. Dala bi mu ime Piko.

Žana Štok, 2. b

Mentorica: Irena Prelog

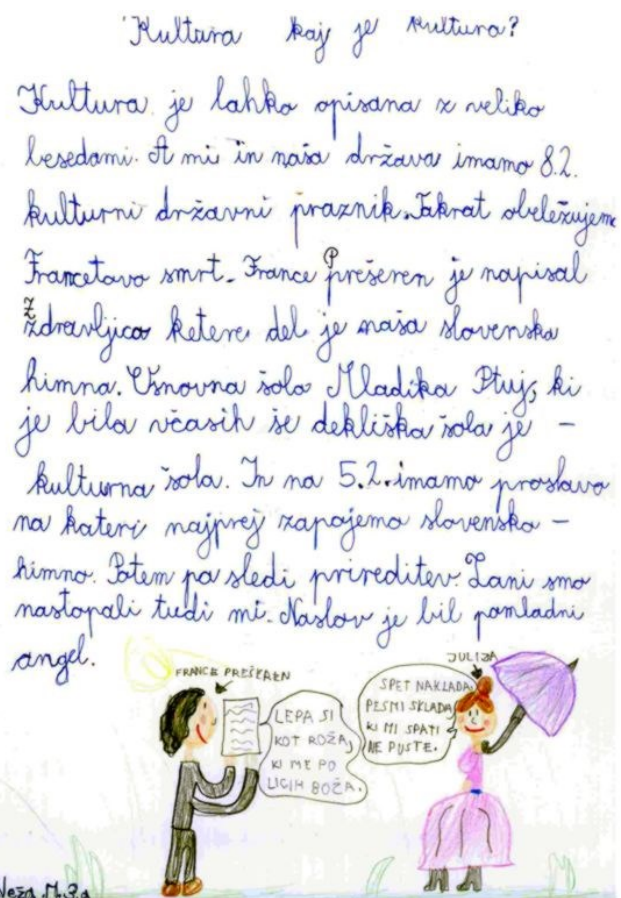
Sara Merc, 4. a

Mentorica: Karmen Plavec

Vid Meglič, 4. a

Mentorica: Karmen Plavec

Neža Meško, 3. a

Mentorica: Silva Forštnarič

Mesto Malina

V mestu Malina so bili vsi zaljubljeni, še najbolj princesa Mila.

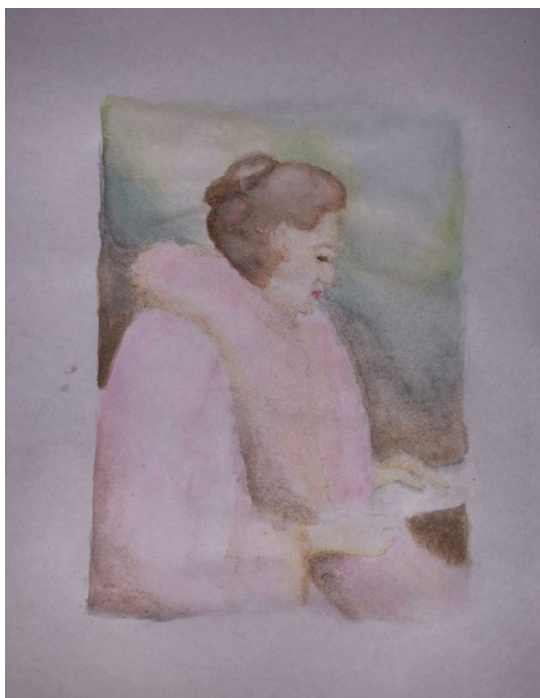
Mila je bila majhna malina, ki je bila zaljubljena v princa Nikolasa. Mila je skozi grajsko okno opazovala meščane, videla je veliko zaljubljenih malin, jagod, borovnic, aronij, ribezov ...

V tistem hipu je zagledala Nikolasa, sedel je na drenovem konju in pomagal starejši gospe. V Milino sobo je prišel strežnik in ji povedal, da danes pride na večerjo Nikolaso-va družina. Nikolas je imel sedem bratov, Mila pa šest sester in enega brata. Mila in nje-ne sestre so si ves dan pomerjale obleke, iskale nove kombinacije in se ogledovale.

Proti večeru so bile pripravljene za slavnostno večerjo. Večerjali so piščanca in borovni-čevo solato. Pili so malinovo vino. Po večerji so se starejši pogovarjali, ostali so šli v park, kjer so se zaljubljeno gledali. Imeli so se lepo in domov so odšli z lepimi spomini.

Lara Roškar, 4. b

Mentorica: Renata Sužnik

*Sara Vinko, 9. b: Poustvarjanje po umet-
niškem delu; Ivana Kobilca, Parižanka s
pismom, 1892, 1893*

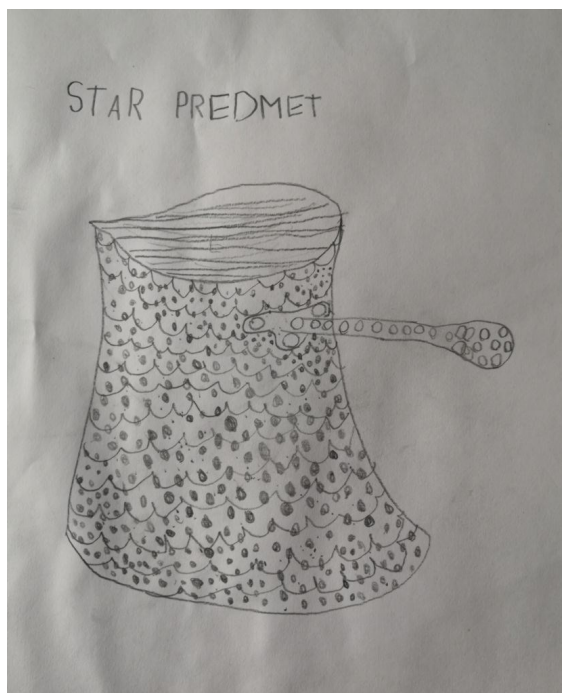
Mentorica: Sonja Pišek

Zgodba z L

Neke noči se je družina Bilka odpravila na pohod, zato so iz škatle vzeli bakle in metlo. Na poti se je mama spotaknila in se začela kotaliti kot krogla. Vsi so se hihitali. Opazili so neko žensko, ki je igrala na orgle, imela obute cokle, pa suha je bila kot prekla. Prišel je šolski ravnatelj, zato so tekli, ker sta otroka v šoli naredila ne-kaj groznega.

Jošt Goznik, 4. a

Mentorica: Karmen Plavec

Nika Šimenko, 1. a
Mentorici: Dunja Stošič, Nina G.
Meško

Prekla metla in muc

Pred vrati sta čakali dve škatli, ena je bila za mami, ena pa za mene. V moji škatli je bila šolska »bukla«, ki sem jo že nestrpno pričakovala. V mamini škatli pa je bila prekla metla. Na enkrat je metla začela sama pometati. Pometla je bilko, ki se je sončila na travi. Metla je še naprej pometala! Videla je žogo, ki je bila okrogla, pometla je še njo! Pospravila je cokle. Vsi v vasi so lovili metlo. Naposled jo je le ulovila sosedova mačka, ki je mislila, da je metla miš. Ustavili sta se pri šoli Orgle.

Eva Haložan, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Presenečenje ena A

V prejšnjih poletnih počitnicah sta nama s sestro nekega jutra ati in mami rekla, da se naj oblečeva, ker gremo na izlet. Radovedna sva bila, kam gremo. Odgovorila sta nama, da je to presenečenje.

Z nami so šli še naši sosedje. Tudi Jan in Žan nista vedela, kam se peljemo. Pot nas je vodila proti Ljubljani. S sestro sva ves čas ugibala, kam gremo. Na pol poti sta nama starša končno zaupala, da je naš cilj Woop park. Bila sva zelo srečna in vesela. Ko smo prispeli, smo vsi komaj čakali, da gremo na trampoline. Nikoli še nisem videl toliko trampolinov na enem mestu. Preizkusil sem vse, za katere sem bil dovolj star. Dan smo zaključili s kosilom. Imeli smo se čudovito.

Upam, da se bomo v Woop park še vrnili, da bom lahko še skakal po ostalih trampolinih. To je bilo res presenečenje ena A.

Matevž Križan, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

Prvič v živalskem vrtu

Živalski vrt sem skupaj z družino obiskala, ko sem bila stara 6 let. Takrat sem se tudi prvič peljala z vlakom v Ljubljano. Na vlaku sem opazovala okolico in čudovito jutranje prebujanje narave v lep sončen dan.

Ko smo prispeli v Ljubljano, smo se od železniške postaje do živalskega vrta peljali z mestnim avtobusom. V živalskem vrtu smo si ogledali veliko vrst živali, nekaterih še do takrat nisem videla in poznala. Najprej smo si ogledali predstavo tjulnov, kako so se igrali z žogami in skakali na glavo. Po sprehajanju med živalskimi ogradami smo se usedli in si privoščili malico. Malicali smo med šotori in poležavali na ležalnikih, katere so imeli razstavljene in lahko so jih uporabljali obiskovalci. Ta dan je bil zelo vroč in tudi poln mrčesa.

Med sprehajanjem je mamico pičila osa. Ko smo si ogledovali divje prašiče, sta se nad menoj stepala dva sršena. Ker je bil en močnejši, je poraženec padel na tla tik ob moji nogi. Ko se je dvignil iz tal, je še hitro pičil mene. Najprej sem se zelo ustrašila, šele potem me je začelo močno peči in boleti. Starši so me hitro odnesli do izhoda, saj niso točno vedeli,

kako se bo moje telo odzvalo na sršenov pik.

Na recepciji so mi dali neko zdravilo, ki je omililo bolečino, dobila sem obkladek.

Starši so si oddahnili, ko so videli, da nisem alergična na pike.

Po ogledu živalskega vrta smo si še na hitro ogledali Ljubljano. Takrat sem tudi prvič videla Prešernov spomenik. Odpravili smo se proti železniški postaji ter se z vlakom odpeljali proti domu. Na poti domov sem utrujena zaspala na udobnih sedežih v kopeju. Vrnili smo se polni novih, za mene kar nekaj prvič, doživetih trenutkov, katerih se še danes zelo rada in dobro spominjam.

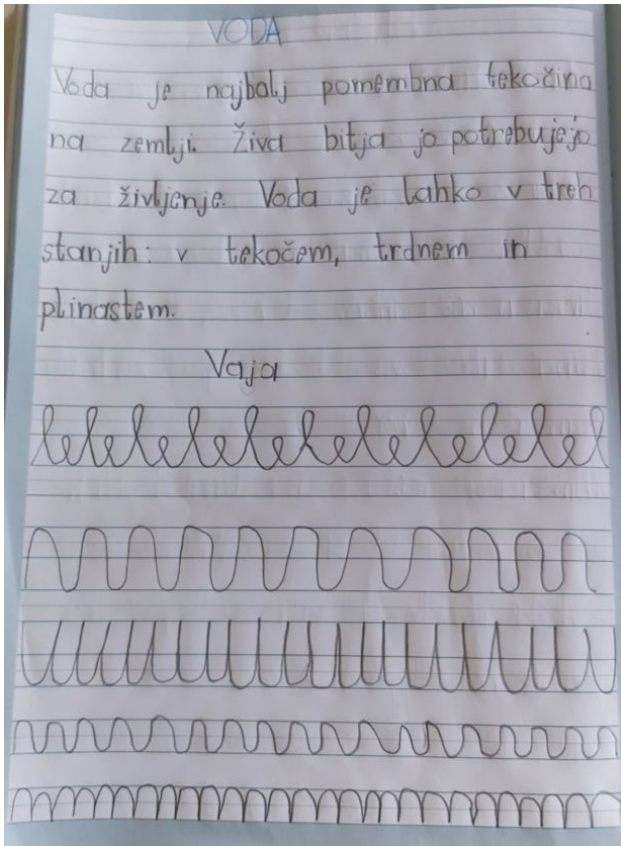
Ana Vindiš, 5. b

Mentorica: Marta Skrbinšek

Maša Kosec, 4. b

Mentorica: Renata Sužnik

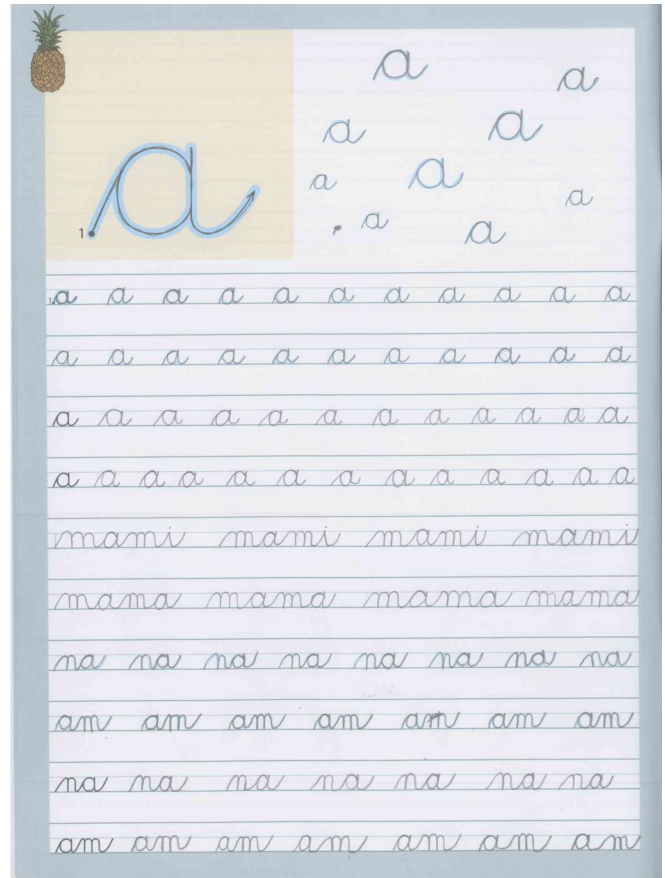
Hana Denac, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnshek

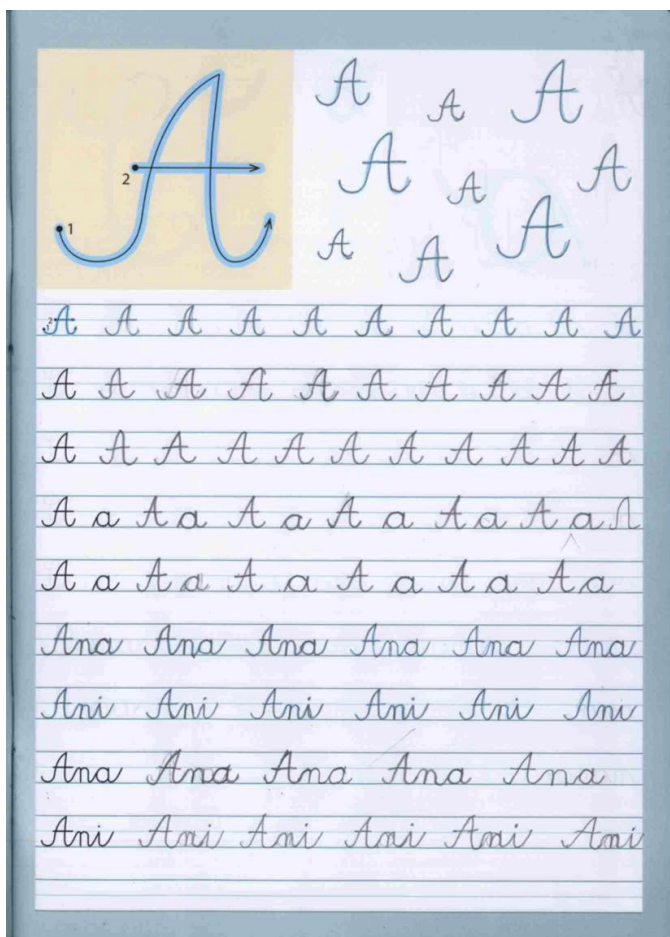
Kristijan Kreft, 5. b
Mentorica: Marta Skrbinšek

Jaša Lovrec, 3. b
Mentorica: Breda Pisar

Venita Brodnjak, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

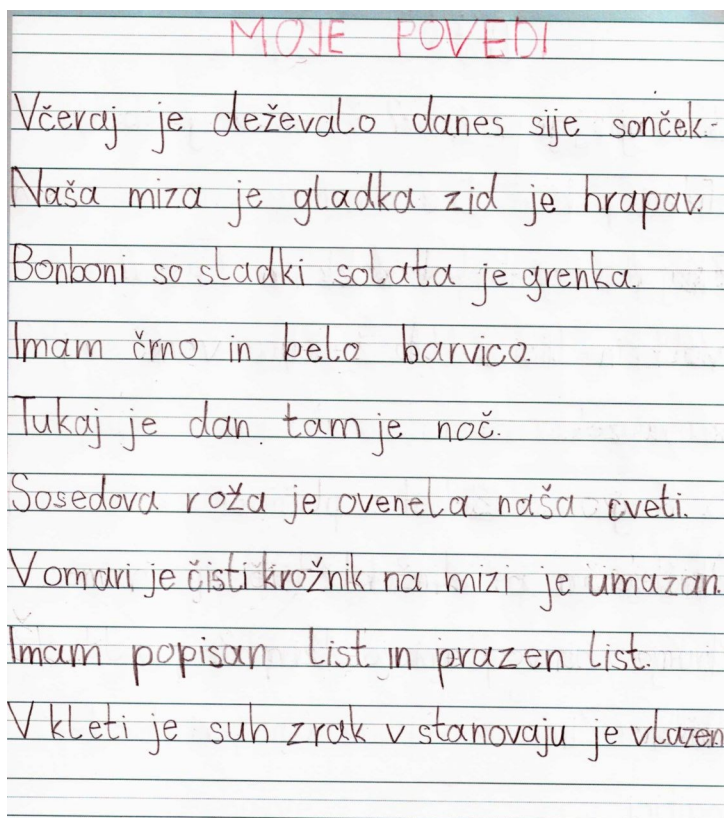
Leni Pacher, 2. b
Mentorica: Irena Prelog

Anej Kostanjevec, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek

Ajda Čuš, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Zora Voglar, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek

Pri babici in dediju

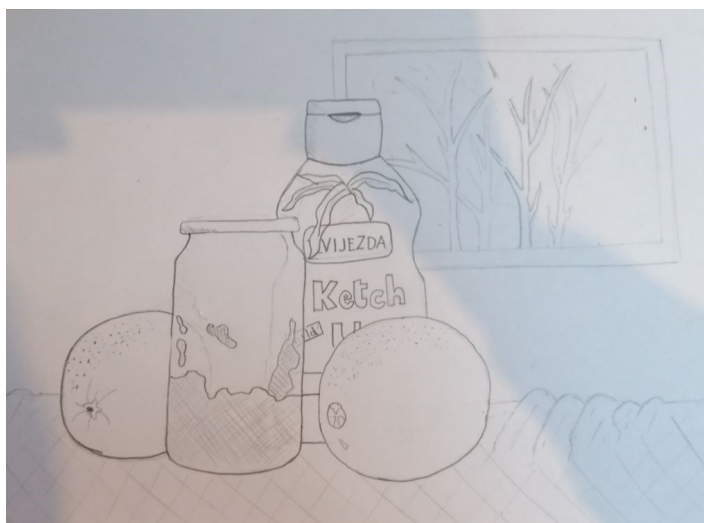
Ko pridem k babici in dediju grem najprej v kurilnico in dam psu Džoniju priboljšek. Kužka dam na povodec in gremo skupaj z babico na sprehod. Včasih po poti srečamo mačka Pikija, ki se nam pridruži na poti domov. Doma tudi njemu dam priboljšek, se z njim igram in ga božam. Malo se igram tudi s kužkom Džonijem.

Potem gremo v hišo. Z babico se greva igro ime, priimek, žival, rastlina, predmet.

Rada grem k babici in dediju prespat in na počitnice

Klara Klep, 2. b

Mentorica: Irena Prelog

Maša Horvat, 7. a: Tihožitje

Mentorica: Sonja Pišek

Moj brat Luka

Mojemu bratu je ime Luka, piše se Jeza. Star je 16 let in obiskuje 2. letnik srednje šole.

Visok je 170 cm in tehta 60 kg. Je športne postave.

Ima ovalen obraz. Ima kratke rjave lase in sivomodre oči. Ima zelo dolge trepalnice.

Njegov nos je ozek in majhen. Na levem licu ima lepotočno piko.

Rad se oblači v športna oblačila.

Blaž Jeza, 3. b

Mentorica: Breda Pisar

Opis

Ime mi je Ajda. Pišem se lúš. Starci sem osem let.
Imam srednje dolge blondne lase. Prada se obličem v polno,
črni trikot in zobe. Moja najljubša žival je črna panta,
in pes. Moja najljubša barva pa je turkizna, in črna.
Moj najljubši predmet je likovna umetnost in matematika.
Moj najljubši prijateljice so Ema, Sara, Neža, Lanna, in,
Urša. Imam štiri članske družine, mamica Ludlana, Stija
Gabriela, in pol sestro Nežo. Tadi pička pa imena Nalo
inane. Gladisa na osnovna šola Mladika. Učiteljica imamo
v mansardi. Neža šola stoji ob reki Dravi. V našem
naselju nas šli učiteljica Silva Forštnarič. Učiteljica 3.A
v šoli št. Rogoznici 4. Blizu nas je potok Rogoznica.
Brajstni dom imamo 21.9. Učiteljica sem 120 cm. Teža sem
24 kg.

Ajda Čuš, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič

Vid Pišek, 7. b: Portret
Mentorica: Sonja Pišek

Moj oče - opis osebe

Mojemu očetu je ime Dominik, piše se Kelc, star je 42 let, po poklicu je policist.

V službo hodi na mejni prehod Gruškovje. Velik je 178 cm, težak je 78 kg.

Obraz ima ovalne oblike, lase pa črno sive. Oči ima rjave, obrvi ima črne, nos pa ima kratek in koničast. Posebno znamenje lepotično piko, ima na levem ušesu.

Rad hodi v hribe in igra nogomet. Oblečen je rad v trenirko in vedno nosi teniske.

Liam Kelc, 3. b
Mentorica: Breda Pisar

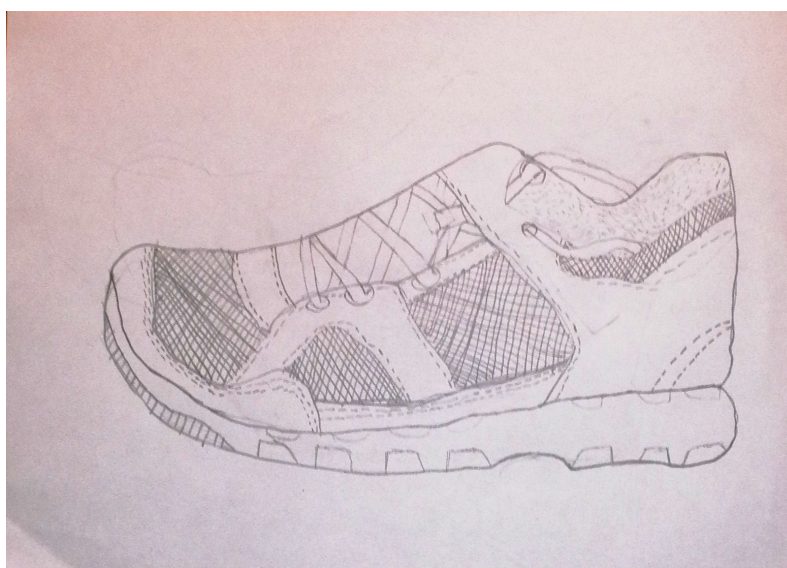
Počitnice v Jordaniji

Ko sem bil star 6 let, sem prvič šel v Jordanijo. Tja sem šel obiskat babico in dedka po očetovi strani. Tam sem bil deset dni in pol.

Prvi dan smo vsi skupaj zajtrkovali in se pozdravljali. Popoldan sva se z bratrancem igrala v pesku in z vodo. Spat smo vsako noč šli pozno. Drugi dan sem komaj opazil, da sta tam bila na obisku moja sestrična in bratranec iz Francije. Nekje ob treh smo šli v sosednje mesto Mafrog, kamor smo šli nakupovat. Zvečer smo se vsi zbrali zunaj za eno veliko večerjo. Tretji dan sva z očetom šla k frizerju in na sladoled. Zvečer pa je deda povabil veliko sorodnikov. Ko so prišli, smo imeli gostijo. Četrty dan me je stric presenetil z avtom na daljinec in vojaško kapo. Popoldan smo se vsi usedli zunaj in se pogovarjali. Tisto noč sem spal v stričevi sobi. Peti dan sva z bratrancem zalivala vrt. Tisto noč smo videli škorpijona, ki ga je moj stric ubil. Šesti dan smo se lovili v hiši in zunaj nje. Popoldan smo se spet lovili in igrali skrivalnice. Zadnji dan smo šli na velik sprehod okoli naše vasi. Popoldan smo imeli pojedino in otroci smo imeli zabavo. Zvečer smo spet šli na sprehod. Osmi dan smo skupaj zajtrkovali in se sončili. Okoli štirih smo imeli kosilo. Zvečer smo še šli na en sprehod, se malo pogovarjali in šli spat. Deveti dan sva z očetom spakirala kovčke in šla na letališče.

To potovanje mi bo za vedno ostalo v srcu in upam, da bom kmalu spet videl babico in dedka.

Samir Alsarhan, 5. b
Mentorica: Marta Skrbinšek

Aleks Žitnik Rogelj, 6. b: Obuvalo
Mentorica: Sonja Pišek

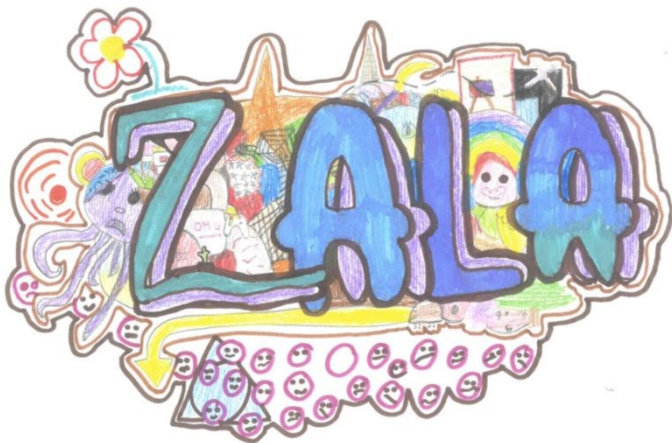
Nadoljevanje zgodbe

Ulica svobode

Primita se za roke in skupaj odideta na sprehod. Las je hitro minoval in začelo se je temniti. Napočil je čas, da se vrneta domov, saj je na nebu že sijala luna, ki je naznanjala konec ljubezenskega druženja. V mesečini se odpravita proti domu saj ji jutri potrebno iti v šolske klopi. V času, ko sta si ves čas pisala pisma in Gaj je Betki podaril lepo ogrlico, ki ji je lepo pristojala. Šolska ljubezen je trajala vse do konca šolanja, ko sta se veliko videla. Skupaj sta pisala pesmi, se skupaj učila in veliko se družilo. Napočili so poletne počitnice, ko je šolska ljubezen ugasnila. Potovanja in čas, ki sta ga prej preživela skupaj sta zdaj namenila drugim aktivnostim, ki so zapolnile ta čas.

Karin Kuri, 4. b

Mentorica: Renata Sužnik

Zala Rus, 5. b

Mentorica: Marta Skrbinšek

Zabaven počitniški dogodek na Maldivih

Predlani smo se za poletne počitnice odpravili na Maldive. Z mojo družino smo obiskali različne hotele. Najbolj všeč mi je bil zadnji. Tlo smo mihi so nam ponudili ledeni čaj. Bil je ogaben. To je bil dejanski mazal čaj!

Dnevi na Maldivih so hitro minovali. Bilo je sproščujoče, vsekakor smo hoteli na plažo in pili tropske smoothije. Dva dni pred odhodom smo se šli potapljat. Voda se mi je zdela zelo čista. Opazovali smo želve, rakovce, korale, alge in pisane ribe. Naslednji dan smo si šli ogledat kite. V majhnem čolnu smo se peljali po razburkanem morju. Stregli so piškote, a če od njih bi karaj buuhala. Potem smo spakirali in šli z letalom domov.

Zelo rada bi spet šla na Maldive

Zarija Balin

Mentorica: Marta Skrbinšek

ČUDEŽNO ZDRAVILO

Za devetimi gorami in devetimi vodami so živele tri deklice z mamami. V gozdu ob hiši je živel medved, s katerim so se vedno rade igrale.

Nekega dne je mama zbolela. Medved in hčere so morali na pot po zdravilo. Najstarejša je rekla: »Vi kar pojdite, jaz bom ostala tu z mamami.« Medved in hčere so se odpravili. Na poti so srečali staro gospo, ki je imela čudežno zdravilo. Takoj bi jim ga dala, vendar je prodajala zdravila le kraljevi družini, saj je bil to kraljev ukaz. Vendar nihče ni vedel, da jih kraljevič opazuje. Hitro je stekel na grad, pričakal gospo in sam kupil zdravilo. A ta stara ženska je to vedela, saj je bila čarovnica. Vendar tega ni vedel nihče. Nato je kraljevič preiskal celo kraljestvo, dokler ni prišel do zadnje hiše. Nenadoma je iz gozda zaslišal glas in se hitro skril v grm. Bili so medved in hčere. Najmlajša je rekla: »Kaj bomo rekli mami, če nismo dobili zdravila?«

Naenkrat je iz grma skočil kraljevič. Povedal jim je svojo zgodbo, ozdravili so mamami in kraljevič se je poročil z najmlajšo hčerko.

Lili Pacher, 4.a

Mentorica: Karmen Plavec

Tinkara Šel, 2. b

Mentorica: Irena Prelog

PASTIR IN ČAROBNI LJUBLJENČEK

Nekoč so živeli trije bratje. Vsak od njih je imel pri hiši svojo nalogo. Najmlajši je bil pastir. Ime mu je bilo Tine.

Pastir Tine se je nekega lepega jutra, ko sta njegova starejša brata še spala, odpravil sekati drva. Ko je že nekaj časa delal, je naenkrat postal utrujen in lačen. Ozrl se je naokrog in zagledal majhno hiško ter se razveselil, da bo tam morda lahko dobil kakšen košček kruha.

Lara Roškar, 4. b
Mentorica: Renata Sužnik

Potrkal je na vrata in odprlo se je okno, kjer je živela stara dobra vila. Dejala mu je, da vedno, ko sreča neznanca, mu mora izpolniti tri želje. Pastir Tine se je razveselil, saj ima še dva brata in tako si bo lahko vsak izbral eno željo. Ker je bila vila zelo majhna, jo je vzel v naročje in jo odnesel do njihovega doma. Brata sta si takoj zaželela nekaj neuporabnega in pri tem pozabila na Tineta ter si zamislila še tretjo željo.

Pastir Tine je bil zaradi neizpolnjene želje zelo žalosten. Stekel je v gozd in tam zagledal osla. Odločil se je, da ga udomači in ga obdrži za hišnega ljubljence. V gozdu jima je postavil hiško. Tine je tako dolgo in lepo skrbel za oslička, da se je osliček odločil, da mu mora nekaj v zameno podariti. Poznal je nekega čevljarja, ki je za svojo lepo in prijazno hči iskal dobrega moža. Takoj je pomislil, da bi bil Tine primeren in dober mož čevljarjevi hčerki. Stekel je po čevljarjevo hčerko in jo pripeljal k Tinetu. Takoj sta si bila všeč in se odločila, da se poročita. Skupaj sta živela srečno in mirno življenje.

Mara Zebec, 4. a
Mentorica: Karmen Plavec

MAMA IN TRI DEKLICE

Za devetimi gorami in devetimi vodami, je nekoč živel mati s tremi deklicami. Mama je nekega dne hudo zbolela.

Deklice so se bale, da bo umrla. Bolna mama jih je poslala v gozd, da poiščejo zdravilne sadeže. Deklice so hodile sedem dni in sedem noči in sadežev niso našle. Ko so že skoraj obupale, je prišel mimo medved. Vprašal jih je, kaj počnejo same v gozdu. Razložile so mu, da iščejo zdravilne sadeže. Medved jim je povedal, kje rastejo ti sadeži. Ravno, ko so našle drevo, na katerem so bili sadeži, je mimo prijezdil kraljevič. Tudi on se je začudil, kaj delajo v gozdu. Ko so mu povedale svojo zgodbo, jim je zaupal, da pozna čarovnico, ki zna iz teh sadežev narediti čudežno zdravilo. Odpehljal jih je tja in deklice so mami odnesle zdravilo. Mama je popila zdravilo in takoj je ozdravela.

Kraljevič je bil tako navdušen nad dobroto deklic, da se je poročil z najstarejšo izmed njih. In tako so imeli vsega dovolj.

Črna Kuhar, 4.a
Mentorica: Karmen Plavec

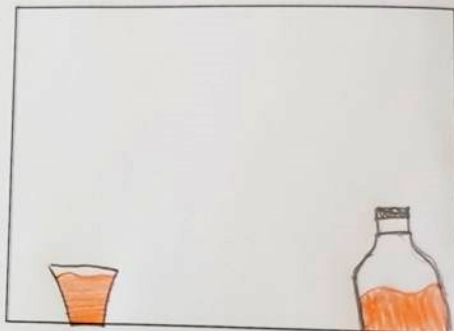
Jada Lia Glaser, 4.b
Mentorica: Renata Sužnik

NATANČNO PREBERI IN NARIŠI, KAR TI SPOROČA BESEDILO.

V levem zgornjem kotu je rumeno sonce s petimi sončnimi žarki. Sredi slike je cvetlica, ki ima velik vijolični cvet.

Na desni strani stoji steklenica, v katero je do polovice nalit korenčkov sok. Levo od nje je poln kozarec korenčkovega soka.

Slika prikazuje Markov svetlo modri balon. Balon je srčaste oblike. Na njem so narisane velike rjave oči z dolgimi trepalnicami, namesto nosu sta dve čni piki, ustnice pa so rdeče in nasmejane. Sredi čela je en sam koder črnih las.

*Julija Šimenko, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek*

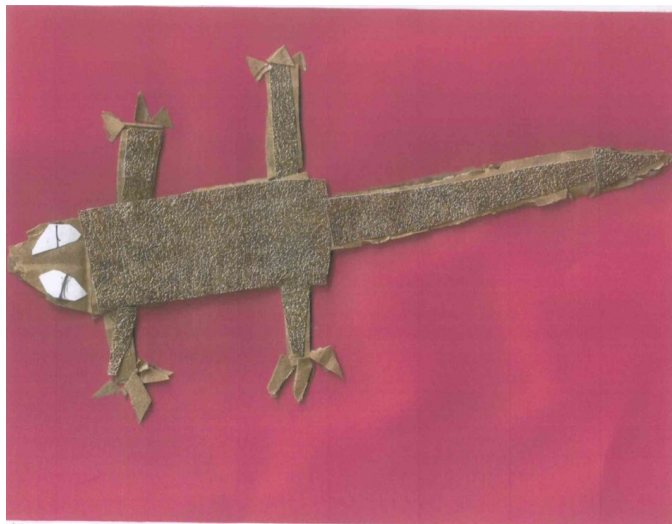
*Žan Kovše, 3. b
Mentorica: Breda Pisar*

POLETJE

Poleti vse se iskri,
v mesečini morje valovi,
sonce nas zbistri.

Valovi butajo lepo in
ustvarjajo popolno melodijo.
Če se temu prepustiš,
z njimi valoviš.

Gašper Eržen, 5. a
Mentorica: Irena Golob

Tian Bezjak, 2. a
Mentorica: Sonja Plajnšek

Hanna Bender, 3. a
Mentorica: Silva Forštnarič